

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one čast. p. n. naročnike, katerim smo danes pridjali nakaznice, prosimo praviljudno, da blagovolé poslati naročnino vsaj do sobote 17. dne t. m., ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravništvo „Slovenskega Naroda“.

V Ljubljani, 13. januarja.

Govorili smo že nekajkrat na tem mestu o narodnih kurijah na češkem; zato je čitatelji naši že dobro vedó, kako stališče zavzemljemo v tem vprašanju. Če tudi je stvar jako važna, če tudi se baš sedaj pravna komisija deželnega zbora češkega posvetuje o tej zadevi, vendar bi mi danes ne govorili o tej zadevi, da se položaj o tej stvari poslednji čas ni nekaj premenil. Mi sicer nemamo še gotovih vestij o tej premembi, ker se pogajanja med voditelji strank in vlado vrše še vedno tajno. Shajajo se konference, o katerih še le pozneje izvemó. Tudi le indiskretnost nekaterih udeležencev pri taci konferecih pripomore, da občinstvo vsaj nekoliko izve, o čem se je pogajalo pri njih.

Taka konferenca bila je nedavno na Dunaji v palači ministerskega predsednika. Udeležili so se je poleg grofa Taaffe, češki vrhovni maršal knez Lobkovic, namestnik grof Thun in prof. Bráf. Razgovarjalo se je o narodnih kurijah in o češkem notranjem uradnem jeziku.

O pogovoru, tikajočem se češkega notranjega uradnega jezika, bomo morda govorili drugi pot, danes se hočemo baviti le z narodnimi kurijami. Opiramo se pri tem na vesti, katere so priobčili „Plzeňské Listy“. Iz pogovorov smo pred vsem posneli, da je grof Taaffe poslednji čas v neprestani zvezi z opozicijo, kajti njemu je kaj dobro znano, kako o tej ali oni stvari sodi dr. pl. Plener ali pa vitez Chlumecy.

Dogovorili so se, da se popusti misel na tri kurije, a zjedini se na to, da se osnujeta le dve kuriji, kateri bi pa imeli važno pravico ugovaranja le tedaj, če bi se hotel predelati deželni red ali deželnozborski volilni red. Grof Taaffe je poizvedel, da bi se Nemci zadovoljili s takimi kurijami, če se v drugih ozirih ustreže njihovi želji.

Priznati moramo, da taka premena predloga o narodnih kurijah bila bi za Čehé dosti menj škodljiva, nego je bila prvotna.

Take narodne kurije ne bi ovirale češkega narodnega razvoja. Ne bile bi pa tudi nevarne daljnemu razvoju parlamentarizma. V poslednjem oziru bila bi nevarna le kurija veleposestnikov, ker bi se ž njo zagotovile, rekel bi za večne čase predprave imovitim graščakom in bi deželni zbor ne mogel nikdar premeniti deželnozborskega volilnega reda v naprednjem pomenu.

Kakor bi v narodnem oziru ne bilo pomislekov proti narodnim kurijam, tako gotovo se bode pa velik del naroda češkega upiral proti njim s stališča češkega narodnega prava. Posebno Mladočehi se ne bodo dali sedaj pridobiti za narodne kurije, ker v poslednjem času se tako odločno drže državnega prava, da prezirajo celo § 19. avstrijske ustave, ki je vendar Slovanom v korist. Z narodnimi kurijami bi se napravila nekaka meja mej nemškem in češkem delom dežele Češke. O kaki razdelitvi pa baš Mladočehi nečeje ničesar slišati. Kako odločno ugovarjajo v deželnem zboru, da bi se odsekoma češkega deželnega kulturnega sveta dal kak večji in samostojnejši delokrog in hočejo vse važnejše funkcije združiti v predsedništvu in skupnem občnem zboru, da se pride polagoma do razdelitve deželnega kulturnega sveta! Pa še drug pomislek bode tukaj. Ko bi se kdaj okoliščine na bolje obrnile, bi zadostovalo, da Čehi pridobé le nekaj Nemcev v deželnem zboru, pa lahko obnove češko državno pravo, po uvednji kurij bi pa vsaj polovica nemških poslancev morala glasovati za potrebno premeno deželnega reda. Toliko bi jih pa bilo vsekako težko pridobiti. Privrženci državnega prava torej tudi za premenjeno predlogo o narodnih kurijah glasovali ne bodo. Grof Taaffe se torej zastonj trudi, da bi spravo spravil pod streho.

Mi, ki tako trdno ne upamo, kakor Čehi, da bi se kdaj obnovilo češko državno pravo, seveda tudi prav taci pomislekov ceniti ne moremo. Neki drugi pomislek se pa tudi nam uriva, ta namreč: se li bode dal napraviti tako pravičen deželnozborski volilni red, da bi ga pozneje ne bilo treba prenehati. Ljudsko popisovanje vrši se na Češkem jako

pristranski, isto tako pristranski pa postopajo organi, ki vodijo poizvedbe zastran razdelitve sodnih okrajev in razdelitve volilnih okrajev na podlogi prvih. Pri taci razmerah je vsekako mogoče, da deželni zbor baš zaradi pristranskih podatkov, ki se mu predložé, sklène volilni red, ki ne bode Čehom pravičen. Po uredenju kurij bi se pa taka krivica več popraviti ne dala. Nikakor pa Čehi ne smejo poprej skleniti zakona o narodnih kurijah, dokler se ne premeni sedanji krivični deželnozborski volilni red, če nečejo neizmerno oškodovati svoje narodnosti. Ko bi stopil v veljavo zakon o narodnih kurijah, bi Nemci o kakem pravičnem volilnem redu ničesa slišati ne hoteli. Iz povedanega je razvidno, da morajo Čehi biti jako previdni in da bolje storé, da narodne kurije sploh odkloné, nego bi se pa prenašli v tej zadevi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. januarja.

Češki notranji uradni jezik.

Tudi nezavisni poljski listi obsojajo vladno izjavo o notranjem uradnem jeziku v deželnem zboru češkem. „Gazeta Narodowa“ pravi, da je vlada s svojo izjavo spravi skopala grob in da je vladna izjava katastrofa za staročeško stranko.

Češka božja služba na Dunaji.

Deputacija sedmih članov pod vodstvom grofa Harracha bila je pri Dunajskem nadškofu Gruši in ga prosila, da se v prvem okraji pri cerkvi sv. Ane sistemizuje mesto stalnega češkega propovednika in v župni cerkvi desetega okraja uvede češka služba božja. Čehi se nadejajo, da se bode ustreglo njih vsekako opravičeni želji.

Gališki deželni odbor

je sklenil, da bode za naprej vse rusinske uloge reševal v rusinščini s cirilskimi črkami. Dosedaj je deželni odbor reševal rusinske uloge v poljščini ali pa v rusinščini s poljskimi črkami. Poljaki so torej spoznali, da ni v interesu dežele tako preziranje rusinske narodnosti.

Vnanje države.

Nov bolgarski list.

Bolgarski emigrantje v Belemgradu začeli so izdajati nov list „Pravda“ v bolgarščini in franco

LISTEK.

Milana.

Črtica iz življenja. *)

(Za „Slov. Narod“ napisal Fr. d. P. Ž—ć.)

Am Strand des Lebens irr' ich,
starro düster
In's Todesmeer, umhüllt von Nebel
Und immer wird der Strand des
Lebens wüster ...
L e n a u.

Jedno predmestje v Z. zove se Nova Ves. Na kraji tega predmestja križata se dva pota: prvi vodi v Šestine in Okrugljak, meščanom priljubljeni izlet, a drugi vodi na — pokopališče. Na tem prekiži stoji na pol zidana, na pol lesena hišica. Stara streha je raztrgana, v oknih vidiš mesto šip na mnogih mestih umazan popir. Stene so nepobeljene, pod zastreškom predejo pajki svoje goste mreže.

*) To pripoved, za katero pride še nekaj njih v listku „Slov. Naroda“ na dan, priobčujem iz svoje zbirke „Spomini“. Ako se bodo te stvari prijale prijaznim bralcem, izdam jih kdaj v posebni knjigi. Ž.

Revno lice ima to poslopje, kakor tudi njegovi prebivalci, delavci v židovski kožarnici. Umazana je ta hišica in borna, kakor na pol gola deca, ki se tu po zapuščenem vrtu valja in upijejo, a matere — katerim je glad, skrb in beda otela ono malo srca, ki jim ga je providnost udelila, — tepo to deco in kolnejo grdo. — Živo nasprotje je ta koliba elegantnim vilam, ki so jih meščani po okolici postavili. V bedne sobice ne bi rad povel prijaznega bralca. — Predna stena na tej hišici nosi še zdaj ostanke oglasov, ki so nekaj predmestnim prebivalcem javljali novosti belega Z—a. Danes se taki oglasi privešajo drugam, kakor da jih je sram pohlevne stene. Če grem mimo te borne hišice, spominjam se prijatelja. Kolibica ne bo dolgo stala: podrl jo bo jesensk vihar, ali jo pa magistrat kupil, da podigne ondi sijajno palačo.

Ne bi rad, da s hišico ured izgine tudi spomin na prijatelja, pa Vam priobčujem to-le povest.

Nekdaj — ali dolgo je že tega — imela je ta borna koliba prijaznejšo podobo. Stene so bile bele, zelena trta jih je opasovala, na oknih in po gredah na vrtu cvelo je obilno lepih cvetk, a iz nizkih oken gledala sta dva para skrbnih očes na dvoje srečnih otrok.

Hišica ta bila je lastnina gospe Miličeve, udove nižega činovnika. Kupila jo je po smrtu svojega moža, ki je zaman čakal viši „rang“. Bil je namreč slobodoumnih načel in pri nekih volitvah zapisan v — črno knjigo, a to je seveda velika zapreka pri „avancementu“. Pri tem je bil le nižji činovnik, a ti morajo mnogo delati in „od zora do mraka“ sedeti v prašni, zaduhli pisarni. Znamo pa dobro, da se v takem položaji rad stvara in redi bacil, iz katerega se izlega — sušica. — Sreča je bila ta, da je imela gospa Miličeva samo jedno dete — Milana. Vso ljubezen, brigo in skrb posvetila je dobra mati temu otroku.

Drugi prebivalec v tej hiši bil je g. Ořel, rojenja Čeh. Za 30 gld. na mesec puhaj je svoja slaba pluča v rog pri gledališkem orkestru. Imel je vsaj to nado, da ne bo kar tako najedenkrat umrl, ker je imel 30 gld. stalne plače; s tem se pa že da po časi ... umirati. Morebiti iztrobi s zadnjimi akordi „Aide“ svoje življenje, pa bo imel tragično smrt. Gotovo ga bodo na njegovem pogrebu spremljali njegovi drugovi z glasbo — pa to je tudi nekaj. Od lani je vdovec, a bil je le redkokrat dobre volje in vedno je tožil, da ga preslabo plačajo. Mislil je mož, da bo prebitro umrl, da ne

ščini. V prvi številki pofašnjuje list, da so ga začeli izdajati v bolgarščini, ker v Bolgariji skoro opozicijski list ni mogoč. Obširno opisuje, kaj morajo časnikarji v Bolgariji pretrpeti, če ne trobijo v vladni rog. Nekaterne so vladni pristaši napali in grdo pretepli, druge pa zaprli.

Podaljšanje vojaške dolžnosti v Italiji.

Komisija, sestavljena iz vseh italijanskih generalov se je izjavila, da se vsekako mora vojaška dolžnost podaljšati do 42. leta, aktivna služba naj pa ostane kakor doslej. Če parlament premeni vojni zakon po nasvetih te komisije, bo Italija imela jednako dolgo vojaško dolžnost, kakor Avstrija in Nemčija, kjer tudi vojaška dolžnost sega do 42. leta, če se prištevajo zavezništvo in črno vojsko.

Ministerska kriza na Portugalskem.

Stališče portugalske vlade je vedno težavnejše, ker republičansko gibanje v deželi napreduje in v parlamentu opozicija narašča. Zaradi tega se pa že razširja vest, da vlada razpusti parlament ali pa odstopi. Če sedanja vlada odstopi, poklicati se bodo morali najbrž naprednjaki na krmilo. Kralj na svojo moč prigorja, da naj sedanje ministerstvo ostane, ker se mu naprednjaki ne zde zanesljivi in jim ne mara izročiti vladanja.

Brazilijska.

Brazilijska republika se bode baje še ta mesec definitivno konstituirala in volila novega predsednika. Poleg maršala Fonseke hočeta za predsedništvo kandidovati vojni in pomorski minister. Sedanja vlada ima v zbornici precej nasprotnikov. Posebno zastopniki pokrajin niso zadovoljni z začasnimi vlado, ker ni uprave tako decentralizovala, kakor je obetala. Sedanja vlada pa ima tudi mejo vojsko mnogo nasprotnikov. Vse kaže, da se hočejo častniki v Braziliji mnogo mešati v politične zadeve, kar gotovo ne bode pospeševalo razvoja republike.

Dopisi.

Iz Vetrinje pri Celovci 11. januarja.

[Izv. dop.] V štev. 3. „Fr. Stimmen“ sem čital lažljivo vest, kako nepostavno da se postopa po Kranjskem pri številjenji ljudstva in da se kar cele nemške rodbine, ki besedice slovenski ne znajo, zapisujejo brez usmiljenja za Slovence. Kdor razmere na Kranjskem pozna, uvidel bode na prvi hip, da je to gola in nesramna laž. Istina pa je, da so tu pri nas v Vetrinji od kraja vse zapisali za Nemce, če tudi je popolnoma slovenski kraj in občujejo pri nas nemški le tujci, ki dobajajo semkaj poleti ali na počitnice ali pa po kupčijah. Posebno delavce, ki delajo v Morovi tovarni, kateri pa so sami pristni Slovenci in nemščine skoro ne umejo, zapisali so vseskozi za Nemce. Ravno tako so zapisali vse hlapce in deklice brez izjeme Nemcem v korist. Nekomu, ki se je izrazil, da zna slovenski dobro čitati in pisati, nemški pa ne, zapisalo se je v rubriko na kratko, čitati in pisati ne zna. Tu se torej na slovensko čitanje in pisanje ni bilo treba ozirati. Merodajno je za to rubriko pri nas torej le to, ako kdo zna nemški čitati in pisati. Pa kaj se hoče; pritisek tu je grozen in sedaj je prva skrb naših Nemcev in slovenskih renegatov ta, da prav veliko slovenskih Nemcev nalovijo v svoje mreže, čemur pa se ni čuditi, ako imamo pri nas na Koroškem večnomo take komisarje, ki svojega posla niti ne umejo in so naudahnjeni le nemškega duha. Govori se celo, da je izdal Celovski „Communal-Verein“ nek pouk o ljudskem štetju, v

bo mogel prištediti vsotice za svojo hčerko — Jelico. Zato je včasih malo klet. Morebiti je mož poznal Rousseau-a, pa govoril: „Il est trop difficile de penser noblement, quand on ne pense que pour vivre“.

Tretji najemnik gospe Miličeve bila je Šarička, po svojem poslu branjevka. No, to nas ne zanima dalje.

Po zimi je bilo tiho v tej hišici. Rog godčev se je včasih oglašil; no, to se je malo ujemalo s zimsko samoto in meglo, pa je rajše molčal do gledališke predstave. Pogrebcev je šlo tudi po zimi todi mimo, ker mnogi od onih, ki so jih todi mimo k večnemu počitku vozili, ni hotel ali pa ni mogel pričakati pomladi.

Otroka bi se bila rada naganjala po snegu in ledu, ali časi so slabi, obuvalo drago in zimska topla obleka tudi Ali spomladi, hej, to je bilo veselja in življenja za Milana in Jelko! Stariši njihovi so mnogokrat pozabili na brige in jad, gledajoč divno pomlad v prirodi in na deci. Meščani so začeli v šestine in Okrugljak zahajati peš, a i mnoga krasna kočija je drdrala todi mimo. Sprehajalcem seveda ni bilo milo, da so baš na prekrizji večkrat srečali — pogrebce, in mnoga kočija

katerem se trdi, da ima delodajatelj ali tovarnar pravico, določiti vsemu svojemu osebnosti občevalni jezik. Ume se ob sebi, da bodo vsi imejitelji tovarnen na Koroškem, ki imajo po večini samo slovenske delavce, zapisali te uboge pare po tem receptu za — Nemce.

Pri nas v Vetrinji imamo v istini vsega vkup komaj kakik deset oseb, ki govorijo in umejo le nemški, drugi pa so večinoma sami Slovenci, ki bodo potopljeni pri letošnjem famoznem štetju s svojimi rodbinami vred v nemškem morji.

Komisarji imenovani so pri nas skoro vseskozi le samo učiteljske sladkosnede, ki morajo storiti, kakor jim njihova nemška dolžnost velevala, da se ne bode uvidela potreba, snovati kedaj slovenskih šol mej Slovenci po Koroškem.

Iz Idrije 11. januarja. [Izv. dop.] Božičnica, katera se je prvič priredila v otroškem vrtu v Idriji na Sveti dan popoldne, izvršila se je prav lepo in sijajno, ter je bilo veselje gledati toliko nežne pa revne slovenske mladine. Božično drevesce pomagala je okrasiti vrtnarici Doljan, visokorodna gospa rudniškega nadsvetnika J. Novaka s svojo hčerko Olgo in učiteljici Kavčič in Janočna sta pa pridno pletli nogovice za revno mladino.

Pri veselici bilo je prisotnih mnogo dobrotnikov in dobrotnic, mej njimi c. kr. rudniški predstojnik gospod Ivan Novak in njegova gospa soproga. Po primernem in lepem nagovoru gospoda kateheta L. Picigasa razdelila se je otrokom obleka, obutev, razven tega pa so vsi dobili štruco in strdenje. Kako veselje je bilo brati na teh malih obrazih! Ko so potem še neke deklice kaj dobro deklamovale, bila je lepa in ubogim otročičem nepozabna slavnost pri kraju.

Blagi dobrotniki imeli so najlepše plačilo, videč okoli sebe zbranih toliko srečnih otrok in roditeljev. Vsem dobrotnikom izrečena bodi najtoplejša hvala in prošnja, da tudi nadalje podpirajo blagovoljno domoljubne šolske zavode. Mej te dobrotnike spada v prvi vrsti slavni mestni žastop, ki je v ta namen bil podaril 100 gld. za napravo obutve. Dal Bog, da bi vsi obdarovanci svojo hvalenost izkazovali z lepim vedenjem, ubogljivostjo in marljivostjo, stariši pa svoje otroke tudi rajši pošiljali v otroški vrt, nego to store do zljaj.

Iz Cerkljan na Gorenjskem 9. januarja. [Izv. dop.] Občni zbor Ciril-Metodove družnice bil je v nas jako dobro obiskan. V odbor so bili stari zastopniki zopet voljeni, mesto prejšnjega tajnika, ki je bil premeščen, je bil po nasvetu g. Hočevarja izvoljen g. Fr. Krek, tukajšnji kapelan in znani pesnik. On se jako zanima za našo družbo in jej je tudi kot ustanovnik pristopil. Naša družnica ima sedaj 14 ustanovnikov, čisti donesek tombole in kar se je od letnikov nabralo, znaša okolu 50 gld. Opazili smo, da se je preprosto ljudstvo posebno zanimalo za dobitke pri tomboli in za različne govore.

Počastil nas je zvečer tudi ljubeznivi stotnik M. in se je našemu občinstvu takoj posebno s poučnimi govori prikupil.

Leto za letom z veseljem opazujemo, da naše ljudstvo napreduje. Pripoveduje se tudi, da se bodo

na potu zabave, morala se je tukaj ogniti mrtvaškemu vozu, — in mnoga krasna, lehkoživa gospa je jezno stiskala male, bele zobe „češ tudi ti boš prah, pepel“. Jelka se je veselila, če je opazila pri pogrebu svojega očeta v „paradi“, kako trobi z drugimi godci mrtvaško popotnico. Toliko je vedela, da bo oče zaslužil goldinar, pa bo morala iti z Milanom po vrček piva; za pot bo dobila novčič, a za ta mali denar se dobi pri židovu tako lepo pisane in dobrega sladkorja Milan je šel spremljevalce; to je znal nekako, ker že drugo leto hodi v šolo. — Jedno in drugo dete imelo je pri teh sprevodih razne misli in občutke. Jelka je želela, naj sami bogati umirajo, ki jim naroče po tem gledališko glasbo, da more njen oče popiti vrček piva in da more obleči ono „parado“, v kateri se vidi tako imeniten. — Milanu pa ni šlo v glavo, zakaj bogate vozijo po štiri in več konjev, — a siromake vozita le po dva mršava konja na revnem mrtvaškem vozu — pa večkrat še nikdo ne spremlja pokojnika. —

Drugače je bilo, če je prišel služnik, da prilepiti na steno kako oznanilo iz grada.

„Kako si srečen, da znaš to čitati!“ djala je Jelka, ki še ni hodila v šolo.

igre predstavljale, katerih smo imeli že več, uprizorjenih po velezaslužnem poslanci Hribarji, ko so bili dijaki na počitnicah. Sedaj pa pač zasluži nežni ženski spol posebno pohvalo, ker se prav toplo zanima za to idejo.

S Save 9. januarja. [Izv. dop.] V zadnjih dveh listih „Sl. Naroda“ tožite, s kako obilico snega so Vas vrazdostila nebesa. Tako v mestu, a kaj naj porečemo mi na deželi? Imamo ga do kolena, po hribih celo do pasa. Hude ovire napravljajo sneg osobito železnicam. Včeraj in danes počiva ves promet na progi Ljubljana-Nabrežina in sv. Peter-Reka. Po Krasu razsaja poleg tega še silovita burja. Cesarčinja-udova Štefanija nakanila je bila, da se sinoči vrati iz Opatije na Dunaj, a je morala potovanje odložiti. Mej Savo in Zagorjem imeli smo od včeraj dopoldne do danes zvečer do sedme ure zaprt desni tir. Na petih krajih so na tej progi pridrvile lavine in skalovje na železnični tir. Snega je bilo v takej obilici, da ga niti ogromni železni plug ni razorati zamogel, nego da so ga morali odkopati in odstraniti z lopatami. Tudi mej Hrastnikom in Trbovljami zasuli so sinoči sneženi plazovi jeden tir, da se je le po levem voziti moglo. Vlaki so sila zamujeni. Méte pa še ob burji, da je veselje. Kako prijetne so pač take noči službujočemu železničarju.

Domače stvari.

— (Fr. Ser. Vilharju.) ki bode, kakor smo že imeli priliko večkrat naznaniti, jutri 14. t. m. praznoval v Gospiči petindvajsetletnico svojo, čestitali bodo gotovo vsi njegovi čestilci po Slovenskem ter mu vsaj telegrafično izrazili svoje čestitke. Mnogobrojni zbor hrvatskih dam bode poveličeval s svojim sodelovanjem to slavnost, pri kateri se bodo izvajale izključno skladbe slavljenčeve, namreč: 1. Karanfilu, velik mešan zbor s spremljevanjem harmonija; 2. Ružici — samospev za sopran s spremljevanjem glasovira; 3. Uzor, mešani zbor, prva skladba slavljenčeva od l. 1865; 4. Kolo, za glasovir, gosle in harmonij; 5. Oj tilanel velik mešan zbor s spremljevanjem harmonija; 6. Mrtva ljubav, samospev za tenor, s spremljevanjem glasovira; 7. Sbor vila, ženski zbor iz II. čina rom. opere „Zvonimir“ s spremljevanjem glasovira in harmonija; 8. Slovo, moški zbor (po S. Gregorčiča besedah) s spremljevanjem glasovira in harmonija in samospevom za bariton. — Zares lep in zanimiv vsopred, ki najlepše svedoči delavnost slavljenčeva, kateremu tudi mi kličemo še jedenkrat prisrčno: Na mnogaja leta!

— (Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“) vabi na II. društveno besedo s plesom, katero priredi v soboto 17. dne januarja 1891. l. v dvorani Ljubljanske čitalnice. Vspored: 1. Godba. 2. Pozdrav predsednikov. 3. G. Eisenhut: „Moja ljubav“, poje biciklistični zbor. 4. F. S. Vilhar: „Oj ostani, solnce moje“. Pesem za tenor-samospev s spremljevanjem glasovira; poje g. J. Meden, na glasoviru spremlja gospdč. Ivanka Meden. 5. Žive podobe: a) Sen biciklista, b) Poklonitev. 6. Ant. Nedvč: „Slovo“, poje biciklistični zbor. 7. Godba. 8. Ples. Iz posebne prijaznosti so-

Milanu je seveda godila ta slava in pohvala, pa se je naprezal, da glasno in jasno čita oglase, katerih pa večkrat oba nesta razumela. Dekletce je upiralo svoje temne oči v mladega dijaka, ročice uplelo mej črne kodre, lakte uprla na kolena, pa sedeč poslušalo. — Silna radost je bila, če je prišel kak circus ali pa menažerija se svojimi oglasi. Tedaj je Milan svoji mali prijateljici tolmačil podobe, a Jelka je razumevala, da bodo pokazovali strašne kače, ki so tako dolge, da bi celi plot okolo biše opasale; videli se bodo volkovi, levi, medvedi in druge grozne reči. Jelka se je potem v strahu oklepala Milanovega vratu, a po noči jo je san zanesel mej one divje živine.

Neko nedeljo povede jo gospa Miličeva na trg, in tedaj sta otroka videla vse te krasote in grozote circusa in menažerije v resnici. To je bil imeniten dan za oba; smehu, pripovedanja in zabave za teden dni obilo. — Jelko je minil strah, ko je videla, da te živine v menažeriji neso daleč tako strašne, kakor je ona sodila po slikah in po pripovedovanju. — Milana je bolj zanimal circus, največ pa smeli jahati. On se je veselil, da bode oficir, pa se bo tudi učil jahati in še sablo bo nosil . . . (Dalje prih.)

delujeta g. Ivan Meden in gospica Ivanka Meden. Pri besedi in plesu svira orkester slav. c. in kr. vojaške godbe pešpolka baron Kuhn št. 17. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Dame blagovolijo priti v koncertni obleki. Cercle-sedeži po 2 gld. Sedeži II. vrste po 1 gld. Ustopnice v parter po 80 kr. Dobivajo se proti izkazu vabila v lekarni gospoda U. pl. Trnkóczy-ja na Mestnem trgu, pri gospodu Fr. Soss-u v Špitalskih ulicah in zvečer pri ustupu. Opomnja: Slavno občinstvo se opozarja, da se beseda prične točno ob 8. uri.

— (V Trstu) začel je izhajati nov šaljiv list z imenom „Brivec“. Izhajal bode dvakrat na mesec in stane za vse leto 1 gld. 80 kr. Bil bode irredentovce in druge nerodne ljudi.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) imelo je v nedeljo svoj jako dobro obiskani občni zbor, o katerem bomo obširneje poročali v prihodnji številki.

— (Klub amatérjev-fotografov Ljubljanskih) imel je včeraj svoj občni zbor, pri katerem so bili izvoljeni gg.: Ivan Šubie načelnikom, Gustav Pirc namestnikom, Lavoslav Fürsager blagajnikom, Luka Pintar in Anton Tramti odbornikoma.

— (Poročil) se je včeraj g. Karol Žužek, pekovski mojster in hišni posestnik v Ljubljani, z gospodično M. Sušnikovo, hčerjo Škofjeloškega gosp. župana.

— (Število prebivalstva Ljubljanskega) iznaša, kakor se je približno proračunilo, z vojaštvom vred 30.000. Točna pa ta številka še ni, natančno število izvedelo se bode v par dneh, ker trije mestni uradniki štejejo popisne pole.

— (Vodovodna cev) je počila v hiši Pirnatovi na sv. Jakoba trgu včeraj ponoči. Ker se škoda ni takoj zapazila, bila je kmalu preplavljena klet. Pričeli so nositi v škafih vodo iz kleti, a ko so videli, da je to zaman, prišli so Samassove tovarne delavci s sesalko in vodo iztrobali.

— (Strajk.) Te dni je pričakovati, da dimnikarski pomočniki ustavijo delo. Pomočniki nekda od mojstrov zahtevajo, da se jim primerno zviša mezda in zboljša dosedanja hrana. Kakor čujemo, so pomočniki res slabo plačani, a dimnikarski mojstri pri obstoječih tarifih tudi ne bodo mogli veliko primakniti.

— (K ljudskemu štetju.) Iz Postojine se nam piše: Ljudsko števljenje l. 1880 pokazalo je, da prebiva v političnem okraju postojinskem primerno največ Slovencev na Kranjskem, kakor je razvidno iz izvrstno sestavljenih statističnih črtic Evgena Laha, objavljenih v „Ljublj. Zvonu“ leta 1881. Žal, da nemamo upanja, da bode imelo sedanje števljenje isti uspeh. Naš c. kr. cementirar Viktor Zupan upisal je sebe, svojo soprogo in 5 otrok v popisovalno polo za Nemce, dasiravno ne znajo ne soproga ne otroci, katerih najstarejši še ni dosegel 10. let, ne besedice nemščine. Isti vzgled posnemal je njegov brat ključavničar s svojo obitelji, čeprav je s svojo nemščino celo sam na zelo slabih nogah. Toda vse to še ni bilo najhuje zlo, da ni omenjeni cementirar, kateri je bil svoje dni član narodne čitalnice Postojinske in je še vedno pri kozarci vina dober Slovenec, sam komisar za ljudsko števljenje za veliko občino Trnovo. Kaj moramo od takega komisarja pričakovati, bode vsacemu jasno, komur je na tem ležeče, da se ljudska štetev postavno in pravilno izvrši. Pri tej priliki zdi se mi potrebno omeniti, da je c. kr. cementarja v Postojini še jedini urad, kateri še vedno izključno le nemški uraduje. Merodajna oblastva opozarujemo, da komisarje za ljudsko štetev vestno nadzorujejo, ker le tedaj je mogoče, da bode ljudsko števljenje doseglo svoj postavljeni namen.

— (Ljudska štetev.) Iz raznih krajev slovenske Koroške, iz Celovca, Pliberka, Velikovca, Beljaka, Železne Kaplje, Spodnjega Dravograda in drugih krajev se nam poroča o gorostasnih nepostavnostih in neizmernem pritisku na Slovence pri ljudskem števljenju. Nekaterim preté z odpovedjo dela in zaslužka, drugim z odpovedjo kupčije, stanovanja itd., ako se ne zapíšejo za Nemce. To je lepa svoboda 19. stoletja in le pri nas mogoča. Kaj več o tem poročali bomo, kadar se bode ljudsko štetje završilo. Naši slovenski poslanci dobili bodo izvestno dovolj zanimivega in hvaležnega gradiva v tej zadevi, ako ga bodo le tudi hoteli na pravem mestu uporabiti.

— (Iz Pliberške okolice) se nam piše: Andrej Kuhar, posestnik v Örgovičeh, ki je bil v

Pliberku obsojen na 25 gld. globe zaradi tega, ker je na dan od Pliberških nemčurjev zaprečene cesarske slavnosti izrekel nedolžno besedo „kanalija“, v našem narodu v navadi se nahajajočo, ter se zoper to kazen pritožil, obsojen je bil dne 8. t. m. vsled prizivne obravnave pri c. kr. deželnem sodišči v Celovcu na 8 dni zapora z dvadnevni postom. Tako se postopa v najnovejšem času na Koroškem s Slovenci. Komentar k tej obsodbi napravijo naj si čitatelji sami, ker nam ni dovoljeno obširneje pisati o tej zadevi, če tudi bi prav radi storili.

— (Iz Zagorja ob Savi) se nam piše, da se bode ondu poleg telovadnega društva „Sokol“ ustanovilo tudi bralno društvo.

— (Tatvina). V nedeljo bilo je v mestni klavnici mesarju g. Lovretu Ahlinu ukradenega 58 kilogramov špeha v vrednosti 34 gld. Ker misli g. Ahlin, da se je ukradeno blago odpeljalo v Beljak na prodaj, odpeljal se je takoj tja, ker bode špeh lahko spoznal, ker je zaznamovan.

— (V Medulinu) pri Pulji se je v nedeljo slovesno otvorila hrvatska čitalnica. Te slavnosti hotela se je tudi udeležiti „Slovenska čitalnica“ iz Pulja, a okrajni glavar Conti je to prepovedal in celo zaukazal, da se z židov potrgajo vabila na to slavnost. Ker so se plakati poprej predložili okrajnemu glavarstvu, katero ni imelo nič proti njim, bilo je vse tembolj neprijetno presenečeno, ko so se na Italijanov veliko veselje in roganje začela trgati z židov. Ta korak je vse tem nemileje dirnil, ker je vse viteza Contija zmatrало popolnoma objektivnim uradnikom. Govori se, da bi Conti ne bil tega storil, da ga ni nagovoril in krivo obvestil famozni naš Štefan, ki se izven Pulja rad kaže gorečega rodoljuba, v Pulji pa kadar le utegne spodkopava stališče našim narodnim boriteljem, pripovedujoč, kjer more, ne le to, kar čuje in vidi, marveč tudi to, česar ne vidi in ne sliši. Ker je Štefan član Puljske čitalnice, dogovarjajo se sedaj člani, da bi ga izključili iz društva, ker je njegova dvojezičnost obče znana in bi se ga že radi znebili. — Dasi Puljski čitalnici udeležba „in corpore“ ni bila dovoljena, izleteli so vender Puljski rodoljubi v malih tolpah v Medulin, tako da skoro nihče ni izostal. Odposlani politički komisar se je pa baš pri otvoritvi Medulinske čitalnice lahko preprišal, da ni bilo nič nevarnega, marveč se je vse vršilo v vzgledni lojalnosti.

— (Književnost.) Občna knjigarska zaveza povjerila je knjigarno delniške tiskarne v Zagrebu, da za občno bibliografijo dobavlja vse knjige in časopise, kar jih izhaja v hrvatskem, srbskem, slovenskem in bolgarskem jeziku. Ta bibliografija se priobčuje vsak teden v knjigarskem organu in tako tuji svet koj izve, kaj je novega izšlo, v katerem jeziku. Naprošeni so torej vsi zakladatelji in pisatelji, da od vsacega svojega dela, ko je dotiskano, naznanivši ceno pošiljajo po jeden iztis knjigarni delniške tiskarne, katera ga bode plačala ali pa vrnila, ko ga oglaš. Od časopisov naj se pošilja samo prva številka. Tako posnamemo Zagrebškemu „Obzoru“.

— (Akademija biciklistov „Hrvatskega Sokola“) vršila se je v nedeljo v lepo okrašeni veliki dvorani „Hrvatskega doma“ v Zagrebu. Elegantno občinstvo pozdravljalo je z burnim aplavzom zares zanimive produkcije, katere se presegale najsmelejša pričakovanja. Vse točke izvrševale so se z izredno eleganco in izurjenostjo, ter kazale velik napredek, katerega so storili člani od početka kluba. Lepe slavnosti udeležila se je tudi deputacija petih članov Ljubljanskih slovenskih kolesarjev, ki so bili najsimpatičneje pozdravljeni. Razgovarjalo se je o ideji zveze vseh jugoslovanskih biciklistov, ter se bode udeležila deputacija hrvatskih biciklistov tudi slavnostne besede, katero prirede to soboto naši slovenski kolesarji. Telegrafni pozdravi došli so od raznih sokolskih in kolesarskih društev. Lepo akademijo zaključil je živahen ples.

— („Ruske biblioteke“) katero izdaja Milan pl. Marekovič v Zagrebu izšel je 4. zvezek, zadržujoč nadaljevanje dela grofa L. Tolstoj. Cena zvezku je 25. kr. Predplačila sprejema izdajatelj v Zagrebu, Mesniške ulice, br. 22.

— („Narodna čitalnica“ v Kamniku) priredi veselico v nedeljo dne 18. januarja 1891. l. Vspored: „Visoki C“. Vesela igra v jednom dejanji. Po M. A. Grandjeanu, posl. Jakob Alešovec. 2. „Živo-mrtva zakonska“. Burka v jednom dejanji. Po E. Schikaneder poslovenil Jakob Alešovec.

3. Ples. Ustopnina navadna. Začetek ob 7. uri zvečer. K tej veselici vabi najljubdeje odbor.

— („Litijsko pevsko društvo“) priredi plesni venček v nedeljo dne 18. januarja 1891. l. na korist društvene zastave v prostorih g. J. Oblaka v Litiji. Ustopnina za podpornike 20 kr., za neude pa 60 kr. Začetek točno ob 8. uri zvečer. K obilni udeležbi najljubdeje vabi odbor.

— (Društvo „Sokol“ v Zagorji za Savo) priredi tretji Sokolski večer s splošno udeležbo dne 25. januarja v gostilni gospoda A. Križanca pri „Belem jagnjetu“ s sledečim vspešnim: 1. Tombola, 2. govor, 3. petje, 4. ples. Ustopnina prosta. Čisti dohodek namenjen je zakladi za slavnost blagoslovljenja društvene zastave dne 17. maja. K mnogobrojni udeležbi vabi najljubdeje odbor.

— (Občni zbor „Bralnega društva v Dolu“) bil je dne 6. t. m. ter so bili v odbor izvoljeni gospodje: Štefan Lemut predsednikom, Jakob Kreč podpredsednikom; Robert Ziegler, učitelj, tajnikom; Jernej Grad blagajnikom; Janez Tomšič in Janez Tavčar odbornikoma; Janez Jeran odbornika namestnikom. Sklenilo se je jednoglasno, da se priredi dne 1. februarja Vodnikova svečanost.

— (Narodna čitalnica na Ptui) imela je svoj občni zbor dne 6. t. m. Za tekoče leto bil je z vzklikom voljen predsednikom zopet dr. Tomaž Horvat. Za odbornike pa: dr. Josip Čuček, dr. Jakob Ploj, dr. Fran Jurtela, Ivan Langerhale, Anton Klobučar, Simon Oschgan, oče Alfonz Svet, Henrik Stajniko, Anton Gregorič in Rudolf Sigl. Odbor se je tako konstituiral: dr. Franc Jurtela podpredsednik, Henrik Stajniko blagajnik in Rudolf Sigl tajnik.

— (Odbor delavskega podpornega društva v Trstu) razpošilja vabila na veliki ples, kateri bode v soboto dne 17. januarja 1891. v sijajno okrašenem gledališču „Fenice“. Pri plesu bode svirala popolna godba. — 16 parov plesalcev v narodnih oblekah izvajalo bode obljudljeni narodni ples „Kolo“. Natančnejši plesni red bode oglašen na večer plesa. Ustopnina velja za osebo 50 kr. Začetek plesa je ob 8. uri zvečer in traja do 5. ure zjutraj. Listki se že sedaj prodajajo v društveni uradnji (via Molin piccolo 1), pri Antonu Žitko-tu (via Stadion 1), v kavarni „Commercio“ in „Tedesco“, pri vseh poverjenikih društva, kakor tudi na večer plesa pri denarnici gledališča „Fenice“. Čisti dohodek tega plesa je namenjen blagajni upravnega zaklada tega društva. Radodarnosti se o tej priložnosti ne stavijo meje.

— (Posojilnica v Črnomlju) registrovana zadruga z neomejeno zavezo, imela bode svoj redni občni zbor dne 1. februarja 1891 ob 1. uri popolne v Črnomlju in sicer v posojilnični sobi z naslednjim dnevnim redom: 1.) Poročilo o delovanju posojilnice sploh. 2.) Sprememba in razširjanje pravil. 3.) Predlaganje in potrditev računa za 1890. 4.) Razdelitev čistega dobička. 5.) Privoljenje remuneracije načelnstvu. K udeležitvi društvenike vljudno vabi Načelnstvo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Baker 12. januarja. Tajni svetnik škof dr. V. Soić včeraj umrl.

Leith 12. januarja. Blizu Saint Abbsheda na škotski obali trčila sta včeraj angleška parobroda „Britannia“ in „Bear“. Oba sta so potopila. Od moštva na „Bearu“ jih je nekda trinajst potonilo. Potovalce na Britanniji rešil je drug parobrod in jih semkaj pripeljal.

Beligrad 12. januarja. Mej Srbijo in Črnogoro vršča se pogajanja tičejo se samo trgovinske pogodbe. Vest, da se bode tudi sklenil dogovor o vzajemni podpori v slučajih vojne, je neosnovana.

Madrid 12. januarja. Brzobjavka prefekta iz Gerone izraža popolno prepričanje, da je v Olotu prijeta oseba zares Padlevski.

Pariz 12. januarja. Republičanski listi z velikim zadoščenjem konstatujejo, da se je posojilo več nego šestnajstkrat podpisalo. „Temps“ pravi, da si je teško misliti sijajnejega pojava kredita in finančnih sil Francoske.

Dunaj 13. januarja. Državno sodišče razsodilo, da je moravski namestnik rušil zakon priznavši volilno pravico za državni zbor uradnikom cesarskih obiteljskih graščin, ker to neso niti državni niti dvorni uradniki.

Dunaj 13. januarja. „Fremdenblatt“ označuje vest v „Independance Belge“ o avstro-angleški tajni pogodbi, po kateri bi Avstrija prisvojila si Solun in podpirala angleško politiko v Turčiji, na Armenskem in v Egiptu, kot okorno šalo, kateri se je čuditi v tako odličnem in resnem listu, kakor je „Independance Belge“.

Razne vesti.

* (Umrli so:) V Berlinu zgodovinski slikar Kaselovski v 81. letu; v Londonu v 83. letu časniki John Lasy Latey, kateri je še le pred nekaterimi dnevi odločil glavno uredništvo časopisa „Illustrated London News“; v Parizu v 62. letu bivši senator in pravosodni minister v Brogliejevem ministerstvu, ki je bil odbran za likvidatorja Panamske družbe, pa zaradi bolezni moral odločiti to mesto; v Salt Lake City-ji ameriška operna pevka Abbot, zapustivši štiri milijone dolarjev.

* (Waldfapfel nova afeta.) Waldfapfel je v preiskavi priznal, da je dobil od grofa Sickingena 16.000 gld., in sicer 10.000 za agitacije v Bolgariji, 6000 pa za poplačanje dolgov. Tajni pa odločno da bi bil vedel, da je grof na nepošten način si pridobil denar.

* (Delavski nemiri v Milanu.) Nad 3000 delavcev, ki so vsled vladajoče krize že dalj časa brez dela, nabralo se je pretekli četrtek pred Porta Romana, kjer je sedež delavskega podpornega odbora, ter so zahtevali podporo. Ko se jim je na znanilo, da ni dovolj denarja v blaginji, hoteli so napasti poslopje. Orožniki in jedna kompanija vojakov razgnali so izgnednike, ter jih tudi nekaj zaprli. Kar je tistih delavcev, ki nimajo domovinske pravice v Milanu, odgnala bode vlada v njih občine. Tako se nadeja preprečiti, da se ne bi ponavljali jednaki prizori.

* (Pot okoli zemlje za 1200 gld.) Angleške novine javljajo, da bodo iz Liverpoola odpluli trije krasni ogromni parobrodi, ki bodo storili pot okoli zemlje, za katero bode potnikom plačati 1200 gld. Potniki bodo imeli priliko obiskati vse znamenitosti sveta, tudi egiptске piramide itd. Delali se bodo izleti po železnici in na vozeh. Podrobnosti o teh potovanjih nahajajo se v „Dillinger's Reisezeitung“.

* (Nesreča na železnici.) Pri Saint-Romainu na Francoskem sta vkupe trčila dva tovarna vlaka. 16 voz je zdrobljenih in mnogo živine pobite.

* (Na lovu ustrelil.) V Kremgovu v Galiciji je posestnik Suholski na lovu po nerodnosti streljajoč za zajcem zadel kateheta Hieronima Stachuzskega, kateri je kmalu potem umrl.

* (Umor.) V Parabiagiu pri Milanu je 30 letni kmet Luigi Codega v pijanosti s palico ubil svojega očeta, potem pa še z nožem ranil 13 oseb in sicer 4 težko.

* (Konec morilca.) Josip Paller, ki je v Soroknari nekoga umoril in oropal, ter ga dolžijo več umorov v Budimpeštanski okolici, imel je biti dne 5. t. m. pri policiji v Budimpešti zaslišan. Morilec se je pa iztrgal policistu, ki ga je spremljal, in skočil skozi okno drugega nadstropja v policijskem poslopju.

* (Kuharske bukve za „zeo“.) „Zea“ je novo živilo, ki se je naglo priljubilo, izredno je okusno in je po uradnih preiskavah dvakrat tako redilno, kakor riž; prav oceniti se pa le more, če se prav pripravi. V ta namen so pa dali izdelovalci

„zeo“ pri I. Dunajskem kuharskem zavodu Seleskowitz-evem napraviti kuharske bukve s 23 recepti, katere se dobé v prodajalnicah moke in specerijskega blaga, pa jih slednjemu zastonj in franko pošljejo bratje Hirschfeld & Comp. na Dunaji, II., Untere Augartenstrasse št. 18.

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodca in pomanjkanju slasti do jedij, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, s svojim prebavljenjem pospešujočim in želodec okrepujočim ter kri čistim uplivom. Cena škateljci 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrecno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (55-18)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 10. januarja.
V Linci: 67, 74, 29, 33, 70.

Tuji:

12. januarja.

Pri **Mallči:** Hausner, Krall z Dunaja. — Seiss iz Gablenza. — Rom iz Kočevja. — Moll iz Mödlinga. — Dr. Buchler iz Trsta. — May iz Lipnice.

Pri **Stonu:** Oesterreicher, Monsehein, dr. Schultze, Corda z Dunaja. — Novelli, Goldschmid iz Trsta. — Dr. Weingerl iz Zidanega mosta. — Planinec iz Starega trga. — Žargi iz Kamnika. — Ahčin iz Trnovca. — Grof Brandi iz Casagliano. — Hudovernik iz Kranjske gore. — Gabrieli iz Grada. — Prossinagg iz Hradnika.

Pri **avstrijskem cesarju:** Meminger iz Boh. Bistrice. — Ropret, Vogelink iz Radoljice. — Mejač iz Komenda.

Pri **bavarskem dvoru:** Eppich iz Tirolskega. Dominik iz Kočevja. — Majcen s soprogo iz Postojne. Batič iz Kamnika.

Pri **južnem kraljeviču:** Peterlin iz Postojne Drožnik iz Hrenovic. — Raznožnik z Bleda.

Pri **Virantu:** Prijatelj iz Ribnice. — Stanzer iz Rudolfovega.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
12. jan.	7. zjutraj.	746.0 mm.	-3.0° C	sl. szh.	obl.	
	2. popol.	743.9 mm.	-0.6° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	743.5 mm.	-5.2° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura -2.9°, za 0.3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 13. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 90.65	gld. 90.80
Srebrna renta	90.90	90.95
Zlata renta	108.55	108.45
5% marena renta	102.95	103.30
Akcije narodne banke	996	995
Kreditne akcije	308	308
London	114.50	114.50
Srebro		
Napol.	9.08	9.07
C. kr. cekini	5.41	5.41
Nemške marke	56.27 1/2	56.17 1/2

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179	—
Ogerska zlata renta 4%	103	65	—
Ogerska papirna renta 5%	101	30	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	181	—
Rudolfove srečke	10	19	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	165	10
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	50	—

Jecljanje

se popolnoma odpravi v NEUMANN-ovem oblastveno koncesioniranem zavodu za jecljanje, v Gradcu, Schillerplatz Nr. 4. — Prospekti zastonj. (24-1)

Notarskega kandidata

z najmanj jednoletno prakso, eventualno izurjenega koncipijenta

brez legalne prakse vsprejemem pod ugodnimi pogoji z nastopom službe do 15. februarja, najdalje do 1. marca 1891. Ponudbe z dokazi o dosedanem službovanji in zahtevami gledé plače naj se mi takoj dopošljejo.

Dr. Jurij Pučko,
c. kr. notar na Krškem.

(8-3)

Proda se lepa kobilica in močan mlinarsk voz.

Kobilica je prav lepega in težkega plemena in se zaradi tega proda, ker je dobila kolenec (Stichbein) in ni več za težko vožnjo. Gospodarju, ki bi jo za rejo in za delo na polji rabil, pa bi še dobro služila. — Kje? pove upravnistvo tega lista.

Novo živilo

„Zea“

ima dvakrat toliko redilnih snovi kot riž, je za juho, mlečne in močnate jedi, sočivje i. t. d. porabljiva, kot najboljša in najzdravjša ter najcenejša živila priznana in se dobi v skoro vseh prodajalnicah za moko in specerijsko blago.

Kuharske bukve zastonj in franko.

Bratje Hirschfeld & Co.
c. kr. priv. tovarna za „zeo“, ječmenček in phani grah.
Dunaj, II. (28-1)

(27-2)

Štev. 50.

Razglas.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane naznanja;

1. da bodo imeniki k letošnjemu novačenju poklicanih, v letih 1870., 1869. in 1868. rojenih domačih mladeničev pri magistratu razgrnjeni

od uštetega 20. do uštetega 27. januarja t. l.

v ta namen, da jih vsakdo lahko pregleda in

a) ako bi kdo izpuščen ali pa napačno upisan bil, to naznani;
b) zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih prošnje za priznanje v §§. 31, 32, 33 in 34 voj. zakona navedenih ugodnostij ugovarja in te ugovore tudi dokaže.

Dalje objavlja magistrat:

2. da se bode vršilo srečkanje novačenju podvrženih mladeničev

I. razreda letos v 29. dan januarja t. l., ob 11. uri dopoldne

v mestni dvorani in da je vsakteremu dovoljeno, udeležiti se srečkanja.

Mestni magistrat Ljubljanski

v 1. dan januarja 1891.

DR. VALENTINA ZARNIKA

ZBRANI SPISI

I. ZVEZEK:

PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL

IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižici je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

CHOCOLAT MENIER

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

! Največja tovarna na svetu!

Vsak dan se proda: (874-5)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specerijskih, delicatenskih prodajalnicah in konditorijah.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.